

Til hr. Søren Søndergaard: Der lå jo selvfølgelig i mine bemærkninger, at jeg meget gerne ser det problem løst snarest muligt, og det tror jeg fremgik aldeles klart.

Det er også klart, at regeringen har sat et initiativ i gang, og at vi selvfølgelig respekterer det. Indenrigsministeren har lavet aftaler, dem skal vi selvfølgelig overholde og respektere, og der er en evaluering i gang. Men det taget i betragtning er det naturligvis stadig væk vores ønske og vores agt at presse på det bedste, vi har lært, i god forståelse med indenrigsministeren og regeringen.

Lad mig så sige til hr. Jens Hald, som nu mener at kunne bringe en række tal frem om, hvordan det går med udlandsgælden: Jeg ved ikke, om hr. Jens Hald Madsen er den rette, og Venstre er det rette parti til at gå ind i den diskussion. Jeg tror, vi alle sammen ved, hvor svært Venstre havde det i den tid, det var i regering, med at få udlandsgælden ned. Vi var i al beskedenhed nogle, der prøvede at hjælpe Venstre lidt på vej, men jeg tror nok, man må sige, at udlandsgælden steg ganske væsentligt.

Skulle vi ikke lade de småændringer, som hr. Hald Madsen nu kan få øje på, ligge, og i stedet for sige, at i regeringens samlede levetid er det faktisk lykkedes ganske godt?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nu er det jo altså ikke os, som har tømt betalingsbalancen, så der nu er et underskud, hvor regeringen overtog et overskud på betalingsbalancen, og det var en helt anden konjunktursituation, der var i starten af den borgerlige regerings tid, i forhold til den, som er nu.

Der var et spørgsmål, jeg glemte at få med. Det blev nævnt, at Venstre havde svigtet på det udenrigspolitiske område. Kunne vi ikke få udbygget det lidt mere? De, der efter min mening virkelig har svigtet på det udenrigspolitiske område, er De Radikale, for når De Radikale har en minister, f.eks. en økonomiminister, der udtrykker bekymring over, at vi ikke er med i euroen, når de har en EU-ordfører, som er bekymret over, at der er et retligt forbehold, som forhindrer os i at deltage aktivt i beslutningsprocessen, kan man så ikke sige, at det mere er De Radikale, som har svigtet ved ikke at bakke Venstre op i, at vi skal i gang med at få fjernet de forbehold hurtigt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg var glad for, at hr. Jørgen Estrup i lighed med CD's ordfører, hr. Duetoft, kom ind på flygtningeproblematikken, og jeg synes, at jeg gerne vil melde mig, for at hr. Estrup ikke skal være i tvivl. Det burde han ikke være, men der blev sagt: SF og andre partier. Jeg vil da gerne anmelde, at CD sandelig er med på det hold, og vi forventer efter det, hr. Estrup har sagt i dag, at han virkelig vil være spydspidsen. Han sidder jo tættest ved. Heldigvis er vi mange, der har et godt forhold til indenrigsministeren, men hr. Jørgen Estrup sidder jo tættest ved.

Gør nu noget ved det, og lad os ikke få en åbningsdebat her, uden at der er sket noget alvorligt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Må jeg ikke starte med at undskylde over for hr. Arne Melchior, hvis jeg ikke tog dem med, som rettelig burde med. Jeg tager meget gerne udfordringen op, det tror jeg hr. Melchior ved, og jeg må sige, at hvis man kan kalde det revolutionens fortrop, så vil jeg meget gerne sætte mig i spidsen for den på det her område: Det synes jeg er en værdig opgave. Den tager jeg gerne på mig, og jeg vedkender mig CD's holdninger. Så det er vist ikke dér, vi skal diskutere og argumentere imod hinanden.

Til hr. Jens Hald Madsen vil jeg godt sige to ting: For det første er det jo altså ikke regeringer, der tømmer betalingsbalancen, men det er som bekendt forbrugernes, virksomhedernes og de, der i fællesskab træffer dispositioner om vores internationale forhold. Det tror jeg hr. Hald Madsen skulle kigge lidt nærmere på.

For det andet må jeg med hensyn til at svigte på det udenrigspolitiske område og med hensyn til ikke at være hurtig nok til at ændre forbeholdene minde hr. Hald Madsen om, hvem det var, der i sin tid som regeringsparti og med udenrigsministerposten indførte forbeholdene? Jeg synes, hr. Hald Madsen skulle tænke lidt over, hvorfor det var nødvendigt med forbeholdene. Det var det bl.a., fordi den daværende regering ikke var i stand til på fornuftig måde at klare folkeafstemningen i 1992, men vi var nogle, der hjalp regeringen med at komme videre. Det synes jeg ikke rigtig man oplever en skyldig erkendelse af fra Venstres side.